

זמשך (מעמוד 45)

ברים צעירים, אך הכימיה בינו וועלת מצויין. הצעירים אינם פוחרים מהם גם לא מחפשים לשנות אותם. נני מבוגרת בגיל אבל ילדה בנשמה בגוף. לצעירים אין ראש כבד.

אחרי עשר שנים עם הבעל, המין בר לא היה חשוב. או יוצאים עם חררים, חוזרים ומתרחצים העיקר שמור על כבודו של בןהחוג.

אחרי הגט האיום ברחתי בכרי היות ככול מקום ובשום מקום. לא יעתי מה לעשות עם עצמי. לא הייתי זוקה למלונות. יש לי ידידים ככל עולם. נסעתי אליהם. הם גם באו לגור צלי. נסעתי לקולומביה, לפרו, בראזיל, למקסיקו — לאן לאז. לכל עולם חוץ מהמיומד הרחוק.

אני אסתטית, אני אוהבת גוף צעיר. ולי אני רוצה צעירים כי אני פוחדת התקשר למישהו לזמן ארוך.

אני אשת אפריטטיכים ואני אוהבת וכל סיני ואינרונני, כי אני אוהבת את מנות הקטנות והמרוכות. למנה עיקרית לא הגעתי עדיין. עם צעירים אין התחייבות. זה נגמר. אתמול או יום. הם לא כברים, לא בגוף ולא בשמה.

דבר צעיר אינו מוזק, אינו מקלקל ת הקיבה. לכל גבר בן 40 פלוס יש עיות. בעיות יש לי משלי, תודה לאל, ה אני צריכה את שלהם?

לא היה לי מעולם גבר נשוי. לא פני שזה לא מוטרי. זה פשוט לא נוח, ש להם את השעות 4 עד 6. או כל בשואות יכולות לישון בשקט. יש לי עם שאני אורגיטטית. אבל אני אוהבת הבה כשניים. ואני לא מתשתפת אורגיית. אני לא מעשנת, לא שותה לא משתמשת בסמים.

אוהבת לאהוב אהבה

ני עצמאית אבל לא מודרנית. אני נורא חמה כשיש לי אהבה. אני

רחל גרא דומיננטית

יותר מ-20 שנה. אבל הוא היה מבוגר בנשמתו יותר מרובה גברים אחרים. הוא הביא פרחים, סחב סלים וגם פתח לפני כל דלת. הוא הציע לי נישואין. אבל הסברתי לו שגם סיפור טוב נגמר. כשהייתי איתו לא היו אחרים. זה נמשך רק דברים כינתיים נשארים.

רחל עם וקלר אוהבת לאהוב

ולי באהבה. אני אוהבת לאהוב אהבה. והיא שהופכת אותי ליצירתית. ש לי פילוסופיה של חיים, פרטית עלי, ויש לי הרבה חסידים. החוק אצלי נא לדעת להנות מדברים שמסכיבך. אותם. החברים הקרובים לי מקבלים אותי כמו שאני. גם הוריי הפסיקו להתרגש. אני לא מחפשת תגובות של אחרים. אני לא רואה אותם. עד היום איש לא העיר לי בפניי. אולי מאחורי גבי הם מדברים.

במדינה

משפט

אונס

בגבעת הזיתים

אשה טוענת כי נאנסה. הנאשם טוען: היא רודפת אחריו

יוסף דוידאשווילי הוא גבר נאה, אשר התאלמן לפני זמן קצר. לפני שבועיים התלוננה שכנתו הנשואה (השם נאסר לפירסום) כי רוידאשווילי אנס אותה ברירתה ואף הכריח אותה למגע מיני אוראלי.

המתלוננת סיפרה במישטרה כי בשעות הבוקר הגיע הגבר לדירתה כתואנה כי הוא מחפש את מייכב השיער של אשתו המנוחה. היא אמרה כי החפץ אינו נמצא אצלה, אך הוא דחף אותה בכוח, נעל את דלת הדירה והכריח אותה להיכנס לחדרה-שינה. לרבריה הוא הפשיט אותה בכוח, השכיב אותה על המיטה ואז בעל אותה בניגוד לרצונה. אחר-כך המשיך והכריח אותה לקחת בפיה את אבר מינו.

לפני שעזב את הרירה איים עליה כי

כאשר בא לרונ בעניין מסוכן שלדעתו אף לא היה צריך להגיע לריון מישפט כלל, או כדבריו: אין לתביעה כל בסיס מוטרי.

סניף בנק דיסקונט בפתח-תקווה תבע כאמצעות עורך-דינו, עמי רוזני ברג, שורת אנשים על חוב לבנק. שניים מהם היו בעבר בעלי עסק משותף לייצור רטרגנטים וכימיקלים, שהתפרק מסיבות שונות אחרי זמן קצר. השותף השלישי, מילו, הצטרף לעסק בשלב מאוחר, אחרי ששני הבעלים, נטע צפיר ומיכה סטניס לבסקי, חיפשו סוכן לעסק.

מילו הובא לעורך-דין רוזנברג, שהיה עורך-דינם של השניים ושערך עבורו חוזה שותפות. אחרי זמן קצר החליט מילו לצאת מהשותפות. רוזנברג, שכבר עסק ברישום החברה המוקמת של השלושה, ערך למילו הסכם ביטול לפירוק השותפות, שבטעמו כל החובות והזכויות של השותפות יחולו רק על סטניסלבסקי וצפיר.

עורך-דין כפול. כל זה אירע בתוך פחות מחודש, בין החודשים אפריל ומאי 1979. בעדויות בבית-המישפט הוברר שמנהל הבנק, משה

שופט דבורין החלטת אמיצה

רפפורט, ידע על ביטול השותפות. כעבור חודשיים פנה הבנק לשותפים במכתב החתום על-ידי עורך-דין, ותבע מהם לכסות את חובם בחשבון. על המכתב היה חתום לא אחר מעורך-דין רוזנברג, והוא הופנה גם למילו.

בינואר 1980 נערך הסכם בין רפפורט וסטניסלבסקי, וסטניסלבסקי שילם חובות רבים וביניהם את מחצית היתרה שהיתה רשומה בחשבון שלו ושל צפיר. הבנק פטר אותו מכל חבות שהיא לבנק.

כעבור חודש הוגשה תביעה נגד צפיר ומילו. היא הוגשה על-ידי רוזנברג, בהוראתו של רפפורט. הבנק לא תבע את סטניסלבסקי אך מילו, שקיבל לכיתו את ההודעה על הגשת תביעה נגדו, מיהר לתבוע את סטניס לבסקי, שהפך להיות צד במישפט.

אמר השופט על רוזנברג: אינני מתייחס כרגע לצד האתי במישור הטכני של הופעת עורך-דין נגד אנשים שאותם ייצג ושמהם קיבל שכר טיחה, אך לא יכולתי להניח ולא יכולתי להשלים עם התופעה המזוהה והמרגיזה של פרקליט, שערך הסכם לביטול שותפות וקיבל בתמורה על טיחה, כדי שיגן על האינטרסים של הצד הפורש-מילו ולא הינחה אותו בדבר הצערים שעליו לנקוט מייד עם חתימת הסכם הביטול, לא הכין מיסמך לבנק, לא הסביר שיש להפסיק כל (המשך בעמוד 68)

אם תגלה דבר לבעלה יהרוג אותה ואת ילדיה. היא מיהרה למישטרה ורוידאשווילי נעצר.

לב שבכור. בעת הארכת מעצרו לפני השופט, טען סניגורו של הנאשם טענות עובדתיות מפתיעות. הוא סיפר כי המתלוננת היתה מציקה תמיד לאשתו המנוחה של דוידאשווילי. היא היתה מעוניינת בגבר, ולכן מיררה את חיי אשתו: אשתי מתה לב שכור בגללה, אמר רוידאשווילי. לרברי הסניגור המשיכה האשה לרדוף אחרי הנאשם גם אחרי מות אשתו. ומכיוון שלא הצליחה למשוך את ליבו העלילה עליו את מיקרה האונס.

התובעת שלומית אריאל הגישה כתבי-אישום נגד רוידאשווילי. וביקשה את מעצרו עד תום ההליכים. השופט אורי שטרומן, ששמע את הטיעונים, החליט לעצור את רוידאשווילי, אך ביקש לזרז את משפטו.

משרתם של שני אדונים

השופט נזף בפרקליט

שייצג בשלבים שונים את

שני הצדדים במישפט.

לא בכל יום מתבל שופט את פסק-הדין ברברים הריפים נגד עורך-דין שהופיע במהלך מישפט שבו הוא ישב. שופט בית-מישפט השלום בפתח-תיקווה, שלמה טימן, לא חסך ברברים

פליטה מיקרית

עם כול אוהבי יש לי יחסים טובים, חוץ מאשר עם בעלי. גברים טוענים שהם צריכים שלוש נשים, אני צריכה שלושה גברים, שיהיה בהם את מה שאני מחפשת בגבר אחד: אחד למיטה, אחד לבית ואחד לייצוג. אם יש מישהו שחושב שהוא שלושתם ביחד, שיתקשר.

למדתי שרומן שנגמר אין להחזירו. אי אפשר לבצע לו תיקון אמנותי. בחיים באופן טבעי נעלמים רברים. נשים מקנאות בדרך חי, אבל כל אחד יכול להיות כמותי, בלי לפגוע בסביבה. בתחילת נישואיי הריתי כמה פעמים והפלתי. לא תיכננתי ילדים, אבל אם הם היו כאים לעולם הם היו חיים איתי. אני רואה איך מורכב העולם. לאנשים מתוסכלים יש השפעה עצומה על המאשרים. אני מרגישה שאני חיה בעולם של מיגדל בבל. אני עוברת את החיים בשחייה. כשאני לא יודעת לשחות. להביא ילדים לעולם זו לא חובה, זו זכות. ילד צריך להיות מתוכנן. לדעתי יותר מ-80 אחוז מאוכלוסיית העולם נפלטה במיקרה.

אני יודעת שאת בעיות העולם אני לא אפתור. אבל כל דבר מתחיל מאחד. שום דבר לא מתחיל מאפס. אני מומן הפסיקה לשגע אותי להביא תינוק לעולם. אמרתי לה: מה את רוצה, בת אומללה עם ילדים או בת מאושרת בלי ילדים? כל אחד חושב שהוא המציא את הילדים. גם עכברוש מביא ילד לעולם. הרי הרבה אנשים הם תוצאה של פליטת זרע אומללה.

מעולם לא הרגשתי שאני יכולה להתמסר 100 אחוז לילד, ו-60 אחוז לדעתי זה לא מספיק. לדעתי החיות יותר טובות מאשרנו בגידול ילדים. האמת היא, שעם השנים הרחקתי את העניין.

בגילגול הבא הייתי רוצה להיות רחל גרא בלי טעויות.